

— „Mit fizethetett Polonyi Géza ügyvéd Urnak? V.: Mintegy 500 forintot! E.: „Vigázzon a szavaira, Polonyi ur úgy nyilatkozott, hogy csak 100 forintot kapott! V.: „Csak nyugtám van tőle vagy 100 forint ára. E.: „Az nem lehet, mert Polonyi ur ügyvédi díjának hivatalos megállapítását kérte? V.: „Kérem alássan, szöbe sem akart velem állani, ha pénzt nem hoztam. Ha azt kérdeztem, mennyit hozzak, azt felelte, hogy hozzon csak minél többet! E.: „Aztán mért vette el az ügyet Polonyi urtól? V.: „Nem győztem a sok fizetést” etc. Győzőrő elnöklés! Polonyira rátámadnak, hogy védő minőségben támad egy államtitkárt, az elnök pedig egészen más ügyben igyekszik (oda nem tartozó kérdések bevonásával) compromittálni a kormányra nézve oly kellemetlen orsz. gy. képviselő — Polonyit. Még azon a végtárgyaláson kitünt, hogy a zsidó új védőjének, az eddig ösmeretlen nevű Weinbergernek, szintén 500 forintot fizetett, miat — állítólag — a hírcsves Polonyi Gézának. Ha Polonyi Géza az elnök urat ezen éppen nem „hivatalos működéshez tartozó” eljárásért egyszerűen provokálja, akkor Székács urnak egyszerűen ki kell állania, mert ha tisztességes embereket (értik ez alatt ó k — szabadelvű értelemben Matlekovicst) nem szabad célzavenni a képviselői immunitás spanyol fala mögöl, ugy a törvényszéki elnök széke mellől sem szabad célzatoskodni.

A jó szerbek! Megfojtják a végóráiban levő patriarkhát hogy aztán megrabolhassák. Beantunket inkább megrabolnának, hogy aztán megölhessenek. Valóban patriarkhális élet lehet ott, ahol a jó szerbek laknak! Nem Angyalics kell azoknak, patriarkhál hanem Diabolics.

Tisza Kálmánról még mindig azt írják a subvenciók, hogy tekintélye van. „Egy tekinetével uralkodik hazáján; hypnotizálja, galvanizálja azt, a kireátekint” — véli egy vidéki subvencióslapban a jó (T.) betű.

Eszünkbe jut a „Fliegende Blätter” egy adomája. Ott jelent meg és illusztrálva is van, jegyezzük meg azok számára, a kik adománkat kissé zafosnak találnák.

Egy kisebb nemet egyetlen tanára ugyanis az emberi szeme hatalmát magyarázta hallgatóinak. „A bíró szeme vallomásra bírhatja rá a bűnöst, az ifju szeme hódolásra kényszeríti a piruló szűzet, a bátor tekintet elött meghátrál az oktanlan állat,” mondá nagy páthosszal a professor ur.

Történt nemsokára, hogy az illető városba állatsereglet érkezett s ekkor hallgatói arra kérétek fel tanárunkat, mutatná ki hát az emberi szemnek az oktanlan állatok feletti hatalmát most, az állatseregletben — gyakorlatilag.

A anár ur birt a Tisza Kálmán ösmeretes „bátorságával” fogta a kalapját és ment a fiuk élén egyenesen az állatkertbe és meg sem lőtt, a míg el nem érte az oroszlan kalitját.

A tanár ur kalapja pedig óriási köcsög vala. Oda helyezte egyenesen a kalit elé és elkezdte a csöndesen fekvő királyállatot a szemével mérgetni és „fikszirozni.” Egyenesen az állatszemébe tekintett s perczenként áfolytatta a szemmeresztést.

És ime — a „sivatag királya” — igazat látszott adni a tanár elméletének. Elkezdett nyugtalanokdni. Fölkelt. A fejét lehorgasztotta. A tanár nagy diadalára s a tanítványok feszült figyelme közt elfordult. Háttal állott nézői felé, aztán felemelte bo-

zontos farkát és bele rakott a kaliczka lött levő kalapba — valamit! Mit? Az le van rajzolva a „Fliegende Blätter” című lapban. Az egész történetke pedig méltó példája annak, milyen hatással van a mai Tisza Kálmán szeme — Magyarországra!

Gili Balázs. Törvényszék. A földesi uszorás bünpere. Második nap. — Nov. 19. —

Délutánitárgyalás. Kádár Imre 1880 ószén vett fel 50 frtot s félve 10 frt kamatot vett érte Weinberger s 60 frtos váltót állított ki. 1882-ben 25 frtot fizetett, fele törlesztés s fele kamat lett, — majd 80 frtos váltó állított ki. Hogy mennyi ebben a kamat, ő nem tudja. — 1883-ban nem tudott fizetni s 100 ft 70 kros váltót állított ki, mit Lőrincz napkor kellett volna fizetni. 1884-ben se tudott fizetni, 1885-ben lett ez a váltó 142 frt 71 kr, mit ismét ez év Lőrincz napján kellett volna fizetni. Nem tudván teljesíteni, vett fel az árvaszéktől 200 ft s ebből 192 ftot fizetett Weinbergernek. Azt soha nem tudta, hogy mennyit fizetett kamatba? 88 frt értékű holmijából árvereltetés útján 37 frt folyt be s ezt is Weinberger tartotta meg s hogy a kapott 50 frtra 239 frtot fizetett, esküvel kész erősteni és soha egy krajczárral többet 50 frtnál fel nem vett.

Az 50 ftot járó jószág vételre fordította. Eladta e köcsöma miatt szántó földjét s jószágga, disznója stb elveszett.

Volt adós másoknak, de azok régiek voltak s elég magas kamatuak voltak. (25%). Kárterítési czimem egy pár százast követel Weinbergertől. Aztán leszállítja a követelést az 50 frtől fölöslegesen fizetett kamatokra.

A 100 frt és 142 ftos váltók közt újabb váltó nem volt. Weinbergerhez azért fordult pénzért, mert könnyű szerrel kaphatott tőle. E ötvös K. kérdi, hogy ki vette meg s mennyiért szekerét s lovát? Kádár feleli, hogy a licitáció a városházánál volt s nem tudja bizony, mennyit ért egy-egy. — Weinberger 37 frtért visszakinálta neki a lovat s egyebet, — mert azt vette meg, — de nem volt pénze, hogy megint megvegye a saját lovat.

Kádár 1 frt 50 krt vett ezek után Weinbergertől egyszer köcsön, azért, mert más már nem mert neki adni s Weinberger adhatott. — Az árvaszéktől felvett pénzből senki nem kapott semmit, — felvette azt Weinberger. — A földje árának hova fizetéséről erősen megszámoltatta őt Eötvös s kérdi, hogy ha 25% ot fizetett másnak a köcsönött pénzért, miért nem jelentette fel azt is ugy, mint Weinbergert? Kérdi: Pércsi biztarta őket a jelentésre? Kádár nem erősíti ezt s azt állítja, hogy magától tette a feljelentést, mert akkor nagyon elbusulta magát a pusztlóssa miatt.

Weinberger azt állítja, hogy 60 frtot és nem 50 ftot adott 1881-ben. Ezt készpénzzel kifizette Kádár. Aztán 1882-ben febr. 13-án 100 ftot adott neki készpénzben. Fizetett 15%-ot — abban az időben! — 1882-ben meghosszabbította a váltót 1883. jan. 10-re s addig 30 ftot lefizetett, 50-et pedig januárban. — A 142 ftos váltó nincs bejegyezve a könyvébe. 1883-tól 8%-ot számított s egy kis kezelesi költséget.

Kádár s szerint nem igaz, hogy az 50 frtnál többet valaha vett volna. Ezt szemébe mondja Weinbergernek.

A Weinberger jegyzékei nem igen állják ki a kritikát, sőt dicsekszik, hogy 1 ft 50 krt is adott neki, persze azért, hogy a 192 frtot kikapni segítse Kádárt.

A közzétett kérdő vádlottól: hogy mint lett a 101 ftos váltóból 27 frt 12 krral több egy újabb váltón. Weinberger nem kamatnak, de újabb tőkének — vallja. Közzétett mondja, hogy a 27 forint 12 krajczárral az va-

len példányt sem vásároltak, sajnálván elvenni a tekintélyes öt piczulákat a nemes tartali játkéttől, mely ebédutánonként vigan csattog a kaszinó zöld asztalán.

S bár — ha alaposan meggondolom — ök bizonyára okosan cselekvének, sőt tovább megyek, a világbéke sem fog e szomorú esemény által megzavartatni: mégis e kellemetlen tudat birtokában, e hét egy esős délutánján hosszas contemplációba bocsátkoztam a hazai irodalom sorsa felől, a magam lehangoló esetéből indulva ki, a mi reám nézve kétségkívül a legfontosabb.

A mi kiadóink ugyanis, bár kapzsi és vérszopó egyének lehetnek, a furfangosság túltengésében semmi esetre sem szenvednek. A kaszinói szolgák, a napi újságok mellé, különösen karácsony táján, egy-egy velines irodalmi fölhiást is szoktak a zöld asztalra vetni, a mely — szavahibető tanuk állítása szerint — hazafias fölhiást tartalmaz az olvasókor tekintetes választmányához, hogy ama többé nem ismeretlen tárgyban, hazai irodalmat pártolja. A fölhiást, ama rövid idő alatt, míg a millygyertyákat nem csavargják bele, több érdeklődő férfi elolvassa; így Ferencz, a pinczér, a kis Pali, a bádógosék szurtos inasa, a ki a könyvtárnok megerkezésére várakozik, sőt némelykor Johan ur a tüzélgény.

Mindezek komoly meghatottsággal értetülnek ama szomorú tény felől, hogy a hazai irodalmat nem pártolják, s némelyki k — mint

a jegyzékben, hogy az k a m a t, a mit mutat a jegyzék szelén levő sorzási próba, a mi egyezik a kamatnak vett összeggel. Sőt 1 frt 62 kr is van számitva ehez, a mi egészen világos. Weinberger szerint lehet, erősen próbált kiuzsni e esiklandós kérdésből, de ezutal az ügyész erősen megfogta.

Kádár Imréné nincs jelen, vallomása a jegyzőkönyv szerint egyezik férjével. Id. Oláh Imre 1883. június havában felvett 30 frtot s fizetett tőle 3—3 ftot 1884-ben felvett megint 30 frtot s a kettőtől 6—6 frtot fizetett negyed évente, 1885-ben nem fizetett s 1885-ben 70 frtos váltót állított ki júniusig s akkor 87 frt 55 kros váltót állított ki. Okt. 9-én fizetett 30 frtot. Ekkor maradt 66 ft 99 kr. A másik évben kijött a vizsgálát, ezt az ügyet elmondta a vizsgáló bírónak. — Ez év őszén beperelte őt Weinberger 87 frt 55 krról, mert a nyugta a 30 frtról a vizsgáló bírónál volt. Azután 1887-ben a 66 frt 99 kros váltót perelte be s 100 frtig foglaltak nála Perköltséget fizetett 28 frt 37 krt Goldhammer debreczeni ügyvédnek. Igérté, hogy 1888 ban kifizeti az egész összeget s ekkor adott 19 frt 50 kr kamatot, majd 30 frtot fizetett s a többit elengedte neki Weinberger. Ő a panaszt a vádlott ellen nem hajszolja, bár vallomások kérte a büntetését és a kamat többlet fizetését.

Hogy mért engedte el Weinberger a hátra maradt összeget, azt nem tudja, 7 frt 50 kr követelése volna még Weinbergeren, mert mikor a 66 ftot fizette, akkor Weinberger beismerése szerint többlet számított 7 frt 50 krral, mit visszafizetni igért.

Weinberger feljegyzése ellent mondó a vallomással, oly tételeket emlit, hogy panaszos határozottan állítja, hogy azok nem igatark. Weinberger csak 8%-ot vett fel kamatul, de Oláh nem így vallja.

Érdekes, hogy Weinberger kéri a felvilágosítást az egyszerű korlátolt elméjű ember-től, hogy mennyi időre fizette a 19 frt kamatot. Ő a ki könyveket vezetett, ezt nem mutatja ki.

A kis jegyzék megint elő jön egy sorzással, ebben az ügyben is pászol a nagy kamat a tételekhez s a panaszos állításával, de Weinberger haszontalan írkálásnak tartja, pedig az elnök konstátálja, hogy veszedelmesen egyezik ez a kis jegyzék adata a váltók növekedésével.

E ötvös Károly konstátálja, hogy Oláh Imre fel lett biztatva panaszkodni, s ez hajánál fogva van előrangatva. Kéri a vizsgáló bírót becsitlatni. Ez az ember nem panaszkodott, visszavonta a mit jelentett s mégis erőszakkal hozták bele ez ügybe.

Oláh Imre mondja a közzétett kérdésére, hogy aláírta azt a kérvényt, melyben visszavonja a panaszt akkor, a mikor Weinberger már elengedte neki a követelést, mi czéllből őt Weinberger utagához hivta. De azt nem írta alá, hogy Weinberger milyen jeltövéjűk nekik.

Felolvastatt Weinberger mellett egy nyilatkozatot, a mely szerint valóságos áldás volt, ha Weinberger valakinek pénzt adott. Ilyen 6 irat van, de Oláh ilyet nem irt alá.

K. Nagy Márton nincs jelen, napa, Pércsi Sára nem tudja, mért nem jött el a veje.

E ötvös K. feleslegesnek tartja most kihallgatni Pércsi Sárát, mért majd akkor lesz ennek helye, ha Nagy Márton is jelen lesz.

Dr. Kuszka az ügy ismeretéből kiindulva, kéri ez asszony kihallgatását, mert az semmit se tud.

Pércsi Sára azonban tudja, hogy a veje 200 frtal volt adós, és hogy 30%-ot szedett e pénz után Weinberger. Azt is tudja, hogy egyszer volt a veje a „zsidónál” egyezkedni, de egyebet nem tud.

Z. Kiss Lajos 1879 ben 600 frtot vett fel Weinbergertől, hogy kezességétől szabadulhasson, 3 óra vette 16% mellett. — E 3 hó

mulva új váltó lett kiállitva 350 frtról, mit isztán k a m a t volt 1880-ig (nem is egy egész évre!) — 528 frtot törlesztett helyette Kállay László, s mintán Weinberger be-táblázta a 987 frtot, ő 15 frtot fizetett ki-táblázásért. — Maradt 465 forintos váltó, — 1883-ig nem fizetett rá semmit, se tőkét, se kamatot, ez utóbbit nem tudja mennyi lehetett, 1883-ban 560 forintot fizetett, s ekkor új váltót csináltak 430 forintról. Ő nem tudja, hogy mint történhetett ez, nagyon meg volt szorulva.

A törvényszék hihetetlennek tartja ez eljárás lehetőségét, mert valóban iszonyatos lenne. — A panaszos állítja, hogy így van és soha több pénzt nem vett fel, mint a hogy elmondta.

Volt egy 650 frtos váltó, abból maradt fent maig is 235 frt. Ennek az aláírását tagadta Z. Kiss Lajos.

A törvényszék bálmulva vette észre, hogy mily szörnyű eljárás ez, mert a vallomás pontosnak bizonyul. Z. Kiss Lajos 1788 forintot fizetett 600 frt helyett. (A vizsgálát tolyama óta 700 frtot fizetett) s adós még 235 frtal. Eladta örökségét e miatt. Koldus nem lett ugyan, de elszegényedett.

Kérdi tőle Ujhelyi bíró, hogy Istenre meg mér-e esküdni a vallomása hitelességére? Z. Kiss Lajos erősen vállalkozik az esküre. A szorultság vitte rá, hogy ily szörnyű dologba beleegyezzenek.

Weinberger nem igaznak mondja e vallomást, mert hisz Kiss s maga vallotta, hogy 16%-ra vette a pénzt tőle s mégis azt állítja, hogy másféltre 350 frtot vett kamatul, a mi nem lehet. — (?)

Elnök figyelmezteti Weinbergert, hogy ő mindig spekulációkat beszél, de nem tényit.

Weinberger azt mondja, csak 16%-os kamatot vett. Beadja a könyvből kiirt ide vonatkozó tételeket. — Mentegeti magát s erősen állítja, hogy 8%-ra szállította le a kamatot, egy kis kezelesi költséggel.

Z. Kiss Lajos szemébe mondja az iméntieket Weinbergernek, ki őt a könyveihez vezet, abból igyekezvén tán Kiss Lajost arról meggyőzni, hogy ő vele is áldásos eljárást gyakorolt.

Z. Kiss Lajos tagadja, hogy 1878-ban lett volna már adós Weinbergernek, ez pedig állítja s bizonyítja a könyve adataival, melyeket éppen Weinberger maga kevés hitelűnek mondott tegnap (nov. 17.) de ugy látszik, hogy most már javult a könyv, — ha csak Weinberger előtt is.

Ezután Weinberger kezébe adatik a sokszor említett kis jegyzék, hogy hát ha abból jobban eligazodnék? Weinberger erős vizsgálát alá veszi s az elnök a kamazámítások miként történést kéri megmagyarázai. A váltókat Kiss L. állítása szerint 3 hónapoként állították ki a hónap derekán.

Dr. Kuszka kéri Weinbergertől való-e, hogy 1883. decz. 12-én 436 frt 52 kr volt a követelés, kamat czimén a kis jegyzék világos adatai szerint 1884. aug. 10-ig számitva van 78 frt 60 kr. Ez Weinberger szerint nemcsak kamat, de készpénz is lehet. A jegyzékre megjegyzi, hogy ez nem pontos, mire Ujhelyi bíró megjegyzi, hogy magát az ember nem szokta félrevezetni s a kir. ügyész kimutatja, hogy ez az összeg világosan megfelel a tőke 30 perzentjének azon időre. — 22 frt is bé van jegyezve, melyet vádlott állítólag készpénzben adott Kissnek. Ez tagadja.

537 frt tehát a követelés 1884. aug. 10-én.

Weinberger kijelenti, hogy a számokra ne tegyenek kérdést, mert ő nem tud felelni.

Kir. ügyész folytatja, hogy 67 frt 10 kr kamatot számított fel az 537 frt után 1884. decz. 10-ig s így lett a tőke 604 frt 10 kr. Így 30—40 perzentnek felel meg. — Ezután több kamat számításat mutat ki kir. alügyész, mely megint jelentékeny, melyre Weinberger megint kitérő feleletet ad. — Ő vigyáz arra, hogy magát ne czáfolja meg, hát nem felel.

Végre is azt jelenti, hogy a kis jegyzékek szerinti szaporulatok lehetnek a kamatok oda számitásából, — de lehetnek új kölcsönből.

Elnök kéri, mint lehet, hogy a Kiss Lajos vallomása meg-egyezik a jegyzék tételeivel a tőke szaporulatra nézve s erre vádolt megint kitérőleg felelt, mire elnök kijelenti, hogy látszik, hogy különböző összeget számított kamatul.

Ekkor nagy derűtség közt fejezte Weinberger, hogy azt hiszik róla, hogy ő azon az emberen, mindég nagyobbó kamatot vesz, a ki a kisebbet nem tudja fizetni? — Hisz az uszoráskodás volna, — de ő ezt nem teszi.

Dr. Kuszka a alaposan áttanulmányozta e kis jegyzéket, biztos számitásokat téven, a jegyzék sorzási tételeit, mint kamatszámítást mutatja ki, mert azok megfelelnek az illető tőkék 30—40% k a m a t a n a k p o n t o s a n .

Weinberger megint csak azt mondja, hogy nem emlékszik, — nem hiteles az a jegyzék.

Pedig bizony az a kis jegyzék nagyon is hitelesen mutatja ki a tőke hirteleni és óriási kamatok rendszeres hozzá ragasztása szerinti szaporulását s a közzétett alaposan tájékozta magát e bonolyult ügyben, ő tud ebben a sőt-téségben világot deríteni.

A „DEBRECZEN” TÁRSZAJA

Írók, közönség.*)

A múlt hetekben — hogy a vidéki lyrai gonosztevők nyelvén beszéljék — alulirotnak egy szerény kis füzetkéje jelent meg nyomtatásban, a mely két, mérsékelt színvonalon álló elbeszélést tartalmaz. Ifju évek, naiv gondolkodásmód termelése mind a kettő, lelkesedéssel, impressziókkal telve, amolyan becületes romantikus históriák, a mindket meg a naturalista áramlatok előtt, Jókai Mór, tehetséges írónk hatása alatt szokott az ember beadogatni a közönségen. A kereskedő a vékony kis füzet árát 50 krajczárra takálta tehát éppen annyira, s mennyibe egy órai karambolázás kerülni szokott.

A tiszteletdíj, amelyet e halhatatlan művek földi fizetése fejében zsebrevágtam, alig tesz ki annyit, a mennyi egy tucazt modernebb gallér, tisztességes helyen kerülni szokott ám én, bohémien fejfel, nem is a hitvány arany-ezüst „marhák”-ra vágyakoztam, a mint a gyarló anyagjait a sötét középkorban nevezni szokták. De melyekben elkecsereztet enél, hogy a piros kis füzetkekből, a melyet az otthoni könyvkereskedők azonnal kirakott az ablakába, derék kortársaim és földijeim egyet- *) A „Pesi Hirlap”-ból.

A számitások jegyzőkönyvbe vételekor kérdi elnök, kapott-e Kiss L. 65 frt 50 krt? Kiss L. tagadja.

Weinberger pedig azt mondja, hogy ha uszoráskodni akart volna, akkor nem krajzaroskodik. (!)

Egy kitűnő kamatszámítástól — mely a jegyzőkönyveske baloldalán huzódott meg, — Weinberger megvonja az apaságot, azaz hamisítottak állítja.

Érdekes, hogy egy 2 frtos tételnél Kiss Lajos beismeri, hogy azt valami peres ügyért számitotta Weinberger, de nem kamat! Az elnök a perköltség kamatainak véli, de Weinberger maga is foutsosnak tartja most már a Kiss vallomását, mert csakugyan nem kamat. Az hogy a 2 frt mellé „kam.” (kamat) van írva Weinberger szerint — firkálás.

Feltűnően érdekes, hogy egy adatára a kis jegyzőkönyvnek azt mondja Weinberger, hogy „no azt is megmagyarázom, s szívesen teszem, ha valamit tehetek.”

— Kötelessége is! mondja az elnök.

Eőtvis K. azt hiszi, hogy a számadásokat szükséges volna neki kiadatni hiteles másolatban, mind az a mi a vádló kezében van, ő neki is szükséges.

Dr. Kuszk a kijelenti, hogy ő személyesen másolta le azokat az írásokat, azt megtehetette volna a védelem is. Erre joga volt.

Kiss Lajosné egyezően vall férjével, pontosan egyezvén a számadatok és szemébe mondja Weinbergernek, hogy a 600 frtnál soha többet nem vett fel. — Kénytelenek voltak mind azt aláírni, a mit Weinberger akart, mert nagyon megváltak szorulva. Takarékpénztárból nem kaptak.

Eőtvis K. kérdi, mért vettek fel pénzt? Azért mert kezesek voltak s azt kellett fizetni. — Azt nem tudja, hogy 1878-ban vettek volna fel pénzt.

Kállay László fizetett 9 évvel ezelőtt pénzt Kis Lajos helyett Weinbergernek, kinek a földjét vette meg, 538 frtot. — Nem tud egyébről semmit.

Antos Lajos még a 70-es években vett fel pénzt Weinbergertől, mennyit, nem tudja. Arra emlékszik, hogy 1 frt kamatot fizetett negyedévenként 10 frttől. 1883-ban 240 frttal volt adósa Weinbergernek. Ebbe volt kamat is, mert nem tudott fizetni. — 1884-ben 200 frtot fizetett; a 40 forinthoz később 30 frtot kért s ezt 1886-ban márciusban kellett volna fizetni, de nem tudta, ismét vett 30 frtot fel. A bátyja átvállalta ezt a követelést egy darab föld átengedése mellett, s ekkor 130 frtos váltót állított ki, sőt még 20 frtot külön fizetett. Váltóját elszakította Weinberger. — Követelése nincs Weinberger ellen, mivel nem egyezkedett, 2 drb földet eladott 180 frtért. — Van 10 hold földje meg.

Weinberger szerint 1883-ban Antos 100 frttal volt adósa; azután vett fel pénzt, azután megint kifizette. De a megint előkerült „kis jegyzetek” meg-meg tanuskodnak a kamat tőkéhez csatolása általi tartozás növekedése felől. A vádlott megint firkálásnak bélyegezi az ő kis jegyzékét.

Pércsi Sára és Kállay László megesketettek. Ezzel a tárgyalás második napja befejeződött.

Harmadik nap.
— Nov. 20. —

Lukács Gábor előadja, hogy Weinberger Mihálytól 10 frtot kért. Mikor? nem tudja. E pénzt 3 óra kért s kamatjával együtt 12 frt lévén, erről váltót adott. Majd 6 frtot kifizetett s ekkor egy kötelezvényt írt alá, melyik évben, mennyit? nem tudja? Ha meglátná az írást, a mit aláíratott vele Weinberger, megismerne. Felmutattatván neki ez írás, megismeri. — Ezután kétszer fizetett, mikről (egy 5 frtos és egy 7 frtos) elismervényt kapott. Adósa maradt 6 frt. — Később bepereltetvén egy 35 frtos váltót akart vele aláírni a Weinberger ügyvéde, de ennek nem állt neki s még is beperelték 35 frtos váltóról, holott ő nem váltót, de „hosszú levelet” (kötelezvényt) írt alá. — Bepereltetése után (1883-ban) elhívatta Weinberger őt s elmondta neki, hogy 8 nap mulva elveszik mindenét, hát rendezték a dolgot s erre azt ajánlotta, hogy négy ízben fizessen 40 frt 60 krt. Aláírt ezen összegről egy kontraktust, mi felmutattatik elismeri, hogy ez az, melyet akkor a foglalás és licitálástól, a végpusztulástól való félelmében aláírt a 12 frt helyett, melyre különben fizetett 18 frtot készpénzben! Több pénzt a 10 frtnál nem vett fel. Kára nincs most, kéri a 40 frtos kötelezvényt kiadatni. — Arra a kérdésre, hogy miképp jött ki a 40 frt 60 kr adósság, azt nem tudja. — A 10 frtot azért vette fel, mert az adóban elakarták vinni már holmiját, azt fizette ki, s a többin élelmet szerzett be 8 gyermekének.

Weinberger a 16 évvel ezelőtti kölcsönvett összeg nagyságára nem emlékszik. A kamat nagysága nem lehet olyan, mint a hogy a panasos állítja, mert akkor a követelés nem 40, de 100 frtnál is több lenne. — A 40 frt 60 krt részletezni nem tudja Bizonyosan több pénzt adott Lukácsnak 10 frtnál, de Lukács esküt kész tenni rá, hogy többet nem vett fel s csak is a kamatot nem fizethetése miatt nőtt fel ez összeg. — Szembe mondja ezt Weinbergernek, ki egy néhány kérdést intéz a panaszoshoz, a mi lényegtelen. — Az-

után elmondja Weinberger, hogy ő a perelés után szépen kiegyezett s kis kamatot vett tőle.

Eőtvis K. kéri az ez ügyben folyt pernek iratait beszerezni, mert Lukács azt vallja, hogy e per 35 frtos váltóját nem írta alá. Ezt ki kell deríteni, hogy úgy van-e vagy Lukács hazudik.

Sápi Imre 1880-ban szeptemberben 250 frtot felvett, 25 frt kamat vonatott le. 1881-ben január 17-én 225 frtot felvett és hozzá számitottak 25 frt kamatot. Vett fel főbbször, úgy hogy 1883. januárban 1100 forinttal volt adós; — de ezután is vett fel pénzt s mindég levonott a kama fejében jelentékeny összeg.

1884-ben január hóban összeírták az adósságot s ekkor 1700 frtot tett ez ki, mely 2000 frt lett aug. hóra. Ekkor két váltó volt. Egy 1500 frtos és egy 500 frtos. Fizetett 350 frtot, 50 frt a várazozásért; 300 frt kamatba tudatott be. 1885 januárban felvett 200 frtot s ekkor 3 váltót 2500 frt lett. Ez év június havában 200 frtot fizetett — kamatba s ekkor az adósság mégis 2700 frtra nőtt. 1886 januárig való várazozással 3 váltó lett kiállítva 2718 frttól.

1883-ban édes anyjával 444 frtot vettek fel 16%-ra s ilyen kamatot fizettek ez összegtől 1884-ben is, 1885-ben 450 frt lett a tőkeváltó s a kamatról egy 63 frtos külön váltó lett kiállítva.

A tárgyalás tovább folyik.

HELYI HIREK.

* Színház. Tegnap este **Rónaszéky Gusztáv** jutalmára saját énekes bohózata: „Tyukodi Lőrinc és családja” adatott, elég szép anyagi, de szellemi sikerral; Rónaszéky mindenesetre nagyobb pártolást is megérdemelte a közönségtől. A darab — mint általában minden bohózat — nem akar nagy szabású lenni, meglegszik azzal, ha furcsa szituációival mulattatón tölthet be egy estét; jellemek helyett alakokat mutat föl és legnagyobb dicsérete, ha jól megkacagtatja a közönséget. Ez ezt a Rónaszéky darabja teljesen elérte, különösen utolsó jelenete egyes föltalálásról s a szinpad hatás ismeretéről tanuskodik. Meséjét már röviden hétfői — számbunkban közöltük, t. i. a mi kis meseje van; az egész darab nagyobbbrészt csak mulattató helyzetek összerakása. A szerepek mind a legjobb kezekben voltak, s főképp Rónaszéky sok tapsot kapott úgy is mint szerző, úgy is mint előadó; különösen hatásos és új fajta jelenete van a 3 ik felvonásban, midőn nejevel egy pillanat alatt kibékülnek. Mellette Palotay Piroksa (Ninuka), és Somló (dr. Kozák) játszottak finoman, jellemzően; a darab finomabb, vigjátéki része volt kezükben s kifogástalan játékkal a miveltebb közönségek nyújtottak élvezetet. Locsarekné (Eiermeierne) nagyon jó kedvében volt s úgy játékaért, mint szép énekeért sok tapsot kapott. Hatvani nagyon ügyesen mutatta be Balek Danit, míg Rónaszéky Gízella táncosnő szerepében mutatott nagy haladást; közös jelenetek a harmadik felvonásban nem hagyott fenn kívánni valót. — Lászné (Tyukodnyé), Ellinger (Laura) jók voltak, utóbbi kedvesen is énekel; az est sikerében osztoztak még: Haday (Korogi), Kocsis E. (Bella), Puspóki (Keillinger) és Hegyesi (Piringer), meg Péchy (fogalmazó). Locsarekné szerepében egyetlen egy sikamlós mondas van, azt túrlúni kellene. A darabhoz Delin karmester szerzett könnyed zenét. **H—sz.**

* Az arany pók. 4 felvonásos vigjáték lesz színházunk mai ujdonsága. E rendkívül mulattató darabot Schönthan Ferencz a kiváló német vigjáték író írta, s a kacagató jelenetek egymást érik benne. A darab remélhetőleg nagy tetszést fog aratni, — mert benne a vigjátéki ensemble legjobb erői játszanak. A főbb szerepek Balassa, Palotay P., Ellinger I., Somló, Puspóki, Tókes E., Péchy és Hegyesi kezeiben vannak.

* Színházi műsor. Pénteken: „Magduska öröksége.” (Népelődásal, leszállított helyekkel, a czimszerepben Somlóval, ki a multkor oly nagy hatással adta e szerepet.) Szombaton: „Kisasszony feleségem.” Vasárnap: „Csókon szerzett völegény.” Hétfőn: „Arany ember.”

* A tiszafüredi régészeti egylet a mi nap alakuló közgyűlést tartott. A még 1878-ban keletkezett egyesület nem oszlott fel, csak működése szűnetelt. Most 70 helybeli s 27 vidéki taggal újra megalakult két évre, 50 krnyi tagsági díj kötelezettségével. Tariczky Endre titkár és ideiglenes elnök Tiszafüred vidékének régészeti jelentőségét méltatta. Most, hogy új vasutonalat építenek, mely Debreczentől Tiszafüredig fog vezetni, remélik, hogy az ásások alkalmával értékes hún emlékek nyomaira fognak bukkanni. Mert Atilla népe a római császári birodalom megtörésére innen indult ki, vagy olykor vissza és ide menekült. Majd Milesz Béla előadta a tiszafüredi régiségi muzeum keletkezésének történetét és mai állapotát. Ebből kitűnik, hogy a muzeumban összesen 3272 tárgy van, melyeknek körülbelül 4500 frt az értéke. Vegül a tisztújításra került a sor. Elnök lett Tariczky Endre, titkár és pénztárnok egy személyben Milesz Béla s 19 taggal megalakíták a választmányt.

* Vay Sarolta grófnő — szabadlábos. A „Nemzet” írja: Bécsi lapokban azt a hirt olvassuk, hogy Klagenfurtban a letartóztatott gr. Vay Saroltát Hets ügyvéd közbenjárására

szabadlábba helyezték. Tudvalevőleg család miatt emeltek ellene panaszt. Hamis esketési bizonyítványt mutatott fel, a melyről azt állította, hogy hivatalos s hogy Budán egy Fehér János nevű pap, a ki a fiatal párt megeskette, adta ki. Azonban a grófné az esketési level kiállítását előt nyolczszáz forintot kapott „mostoha apjától” s így az a gyanu, miutna anyagi haszon reményében mutatta volna fel „apósának” e hamisítványt, ki van zárva, a mivel aztán az ok is megszűnt arra, hogy továbbra is fogva tartásák.

* A fog. Veszedelmes dolog az a magyar büntető törvény, mely elrendeli, hogy a tett, ha elkövetetett, okvetlenül büntetessék.

Egy esküdtszék felmentheti a férjet, ha feleségét megölte, mert volt rá oka, de a mi törvényeink okvetlenül elítélik őt.

Kicsiben ilyen érdekes eset fordult elő egy törvényszéknél.

Egy férj, pórémbor, kegyetlenül eldöngötte a feleségét, nemcsak, hanem elől egy fogát is kiütötte.

Az asszony azonnal a törvényszékre rohant és följelentette őt súlyos testi sértésért, mert hát a fogát kiütötte.

A vizsgálat elhuzódott, úgy hogy a végtárgyalás csak három hónap mulva tartatott meg.

A házaseleknél bebizonyult ama költői mondas, hogy a harag csak arra való, hogy ok legyen a kibékülésre.

A házások csakugyan ki is békültek egy hétre a verekedés után s úgy éltek, mint a galambok, a büneljelentésről megfeledkezve. Csakhogy a törvényszék nem feledkezett meg arról. A házaseleket végtárgyalásra cziáltta.

Lón nagy ijedelem, mikor az idéző czédulát megkapta mind a kettő. Természetesen az asszony volt, aki leghamarább magához tért.

— Ne busulj, lelkem apuk, majd elmondjuk birák uraimék, hogy szeretjük egymást milyen bekecségekben élünk, és hogy az a fejjelentés nem számít.

El is mondták szépen, csak hogy a birák ezeket a mondasokat semmibe sem vették, megmagyarázta, hogy a fog ki van ütve, az súlyos testi sértés, ez pedig hivatalból üldözendő, a panaszt már pedig nem lehet visszavonni.

— Mit? mondja az asszony — hivatalból üldözik az uramat, mikor én nem üldözöm? Hát bántotta a tekintetes törvényszék? Engem bántott, én pedig megbocsátok neki.

A törvényszék csak azt felelte, hogy nem lehet.

Az asszony sirt, jajveszkei. — Instálom, ne firtassák úgy a kitört fogamat. — Először úgy is maradt még nekem elég, másodsor meg az a fog ugysis lógott s a lelkem uram csak azért tudta kiütni.

— Mit beszél jó asszony? kérdé meglepette az asszonytól az elnök.

Hát instálom, hogy a fogam lógott. A birák összenéztek. Ha a dolog így áll, akkor a bünt mékánt kell nézni; így az csak könnyű testisértésé vált s azt pedig már vissza lehet vonni.

— Be tudja bizonyítani, hogy az a fog lógott? kérdé az elnök.

— Betudom nagyságos bíró ur, csak azt nem tudom, hogyan.

A birák maguk is szerettek volna segíteni a furcsán járt házaspáron. Összesztgák s az elnök ily szavakkal fordult az asszonyhoz: — Meg mer őn esküdni, hogy az a fog lógott?

— Meg én, kérem alásan. Meg is esküdött. Így menekült meg a férje.

A faluban most azt beszélük, hogy Csala Márton kiütötte a felesége méreg fogát, de majd nagy sorba is került miatta.

* Melyik a borok királya? Ezt a kérdést adta föl nemrég az Illustration cz. francia lap olvasóinak. Persze a francziák elég sóviniszták arra, hogy a burgundi, burgonyi, sampanyi és ezer más nevű saját boraiknak adjanak elsőseget a világ borai fölött. — A marsalai, oportói, malagi, madéirai és sziciliiai bornak ott nincs elismerője, de egy lelkes francia a „toquay”-bornak a de elsőseget a világ összes borai fölött. Sokan törni fogják a fejüket a föött, hogy hol terem hát az a bor, melyet egy francia jobbnak tart a Medoc-nál, Champagne-nál St-Julien-nél. Hát bizony kevesen fogják kitalálni, hogy a „toquay”-bor nem más, mint a mi jó tokajink, melyet a francziák „toké”-nak hívnak, „toquay”-nak írnak. Egy jó köztársasági polgár különben is az említett lap kérdésére így felel: „Őn azt kérdezi, hogy melyik a borok királya? Őn elfelejti uram, hogy Franciaországban nincs királya s ilyent kérdezni hazafurás, rá megfelelni bün. Ha majd azt kérde őn tőlem, — melyik a borok elnöke: kérdésére meg fogok felelni.”

* A szomszédból. Szatmárról írják: A közlegő tisztújításra megyénkben már nagyban készülődnek. Az októberben megválasztott, jelenlegi alispán ellenében, Domahidy Sándor kir. közjegyző lépett fel. Domahidy programja már ismeretes, a mennyiben a nemrég lefolyt választásnál nyíltan kimondotta, hogy ő Szatmár érdekeit nem viseli szíven és inkább az uralkodó — a nagy-károlyi elemhez szit. Rokonsága rendkívül ki terjedt és különben is képzett ember lévén. Nagy Lászlónak győzelmét mindenesetre meg fogja nehezíteni. Ez a jelölés annyira elfog-

lalja egy a szatmári, mint a károlyiakat, hogy a többi állásokra vonatkozólag még jelölés sem tétetett. A megyei bizottsági tagok választása az egyes kerületekben most folyik, de névsort még összeállítani nem lehet. A Domahidy Sándort jelölő értekezlet e hó 21-ére van összehívva.

* Dalestély. A helybeli iparos ifjusági egylet igyekvő dalköre f. 6. november 24-kén — vasárnap — a Patterman-féle „Korona” vendéglőben dalestélyt rendez válogatott műsorral, Zsiga Józsi népzeneke közreműködése mellett, melyre a dalkört pártolók és iparbarátok figyelmét ezennel felhívjuk.

* Halálozások. Nov. hó 10-től jnov. hó 16-ig meghaltak városunkban: Tóth György 50 é. ref. veselob. Erdey Ferencz 11 hó ref. görccök. Katona Erzsébet, 1 é. ref. béhurut. Balogh Mihály 1 hó ref. görccök. Török Sándor, 1 hó ref. veleszületett gyenyesség. Tóth Albert 27 é. ref. öngyilkosság Juhász Ferencz 5 hó ref. tüdőhurut. Váradi Zsuzsanna 23 é. ref. tüdőgümökör. Szabó? ref. halvaszültött fiu Márk Ferencz, 1 1/2 é. ref. tüdőhurut. Weiss János 38 é. r. kath. álképlet. Mayer Adél 17 é. r. kath. tüdőgümökör. Pupisko? r. kath. halvaszültött fiu. Varga Eszter, 4 é. ref. agylob. Kónya? ref. halvaszültött fiu. Bartha Károly 2 é. ref. tüdőgümökör. Szodrai Péter 55 é. ref. szervi szivbaj. Péntes János 8 éves ref. hagymáz. Elhunytak összes száma: 13, ezek között 11 öt éven alóli gyermek van, tehát az elhunytaknak nagyobb fele!

* Piaci árak. Az 1889. nov. hó 19-én megtartott hetivásárról.

1 Mm Buza	8,10—7,95—7,80
1 „ Kétszeres	7,50—7,40—7,30
1 „ Rozs	6,60—6,50—6,40
1 Mm Árpa	5,60—5,50—5,40
1 „ Zab	6,60—6,50—6,40
1 „ Tengeri ó	—, —, —
1 „ Tengeri uj	4,10—4,00—3,90
1 „ Köles	4,50—4,25—4,00
1 „ Zsák Burgonya	1.10
100 ^{kg} Szalonna	43.00 — 41.50 40.00
100 ^{kg} Háj	52.00 — 50. — 48.00

Közgazdaság.

Gabnaárak. (Budapest terménytőzsde nov. 18.) Buza tavaszra 8.52 pénz, 8.54 áru, buza őszre 7.83 pénz, 7.85 áru, — május—júniusra —, — pénz, — áru. Tengeri 1890. máj.—jun. 5.10 pénz, 5.12 áru, jul.—aug. —, — pénz, — áru. — Zab tavaszra 7.30 pénz, 7.32 áru, őszre —, — pénz, — áru. Káposztarepce augusztus—szeptemberre 12.—, — frton.

— Sertésvásár. A kőbányai sertéskezesek osarnok távirata, nov. 18. Az üslet szilárd. M. urasági öreg nehéz 47.—48.— frtig ma. uras fiatal nehéz 50.—.— frtig, magy. urasági fiatal közép 50.—.— frtig, magy. uras. fiatal könnyű —.—.— frtig, magyar esedett nehéz 47.—48.— frtig, magyar esedett közép 48.50—49.50 frtig, magy. esedett könnyű 48.—49.— frtig, romániai bakonyi átmeneti nehéz —.—.— frtig, rom. bakonyi átmeneti közép —.—.— frtig, romániai bakonyi átmeneti könnyű —.—.— frtig, rom. átmeneti eredeti közép —.—.— frtig sserb. átmeneti nehéz 46.—47.— frtig sserb. átmeneti közép 46.—47.— frtig, sserb. átmeneti könnyű 45.—46.— frt. hízó 1 vasutról mázsája. —.—.— frtig, hízó 1 éves élőszulyban —.—.— frtig, hízó két éves élőszulyban (makkos) —.—.— frtig, öreg makkos sertés élőszulyban, 4 1/2 levonással —.—.— frtig. Az árak hízalalt sertéseknél páronként 44 kgl. 4 1/2-os levonással métermásánként értendők. Romániai és sserbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek, adattak el, a vevőnek páronként 4 forint aranyban vám fejében megérttetik.

Debr. színház.

Holnap, csütörtökön 1889 november, 21-én páros bérletben, új betanulással: **DONNA JUANITTA.** Nagy operette 3 felvonásban. Felelés szerkesztő **Gáspár Imre** Kiadó **Kutasai Imre**

FIGYELMEZTETÉS!

Van szrencsem t. vevőim, valamint a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy **fiam**, mint helyettesem ma Debreczenben megérkezett és néhány napig a „Bika” szállodában I. em. 29. sz. tartózkodik, hol a legujabb találmányú amerikai gummi sérvkötők, angol acél sérvkötők, orthopediai műszerek és minden a betegápoláshoz szükséges tárgyakban megrendeléseket elvállal. Megtekintésre nagyobb mennyiségű minták állanak a n. é. közönség rendelkezésére.

Található délelőtt 10—12 óráig, délután 3—5 óráig.

Tisztelettel **Pollitzer Mór,** cs. kir. szab. sérvkötész Budapestén,

Pályázati hirdetés.

Hajdúvármegyének folyó évi december hó második felében tartandó tisztújító közgyűlésén az alább felsorolt tiszti állások fognak választás utján és pedig 1890. évi január 1-étől számítandó hat évi időtartamra betöltetni, melyekre ezennel pályázat hirdetik.

A kellően felszerelt pályázati kérvények hozzám, mint a kijelölt bizottság elnökéhez, folyó évi december tizenötödik (15) napjának délutáni hat órájáig, annyiival is inkább be lesznek nyújtandók, mert később érkező kérvények a kijelölés eszközésénél nem lesznek tekintetbe vehetők.

Választás utján betöltendő tiszti állások:

Tiszti állomás megnevezése.	Fizetés.	Lakbér.	Uti átalány.	Összesen:
1. Alispán	2000 frt	500 frt	300 frt	2800 frt
2. Főjegyző	1400 "	300 "	—	1700 "
3. Árvaszéki elnök	1400 "	300 "	—	1700 "
4. Tiszti ügyész	1200 "	300 "	—	1500 "
5. Közös pénztárnok	1100 "	300 "	—	1400 "
6. Pénztári ellenőr	1000 "	300 "	—	1300 "
7. Árvaszéki tlnök	1000 "	300 "	—	1300 "
8. Árvaszéki tlnök	1000 "	300 "	—	1300 "
9. I-ső aljegyző	1000 "	200 "	—	1200 "
10. II-od aljegyző	800 "	200 "	—	1000 "
11. III-ad aljegyző	700 "	200 "	—	900 "
12. Balmaz-Újvárosi járás főszolgabirája	1000 "	200 "	400 "	1600 "
13. Nádudvari járás főszolgabirája	1000 "	200 "	400 "	1600 "
14. Szolgabíró	700 "	150 "	—	850 "
15. Szolgabíró	700 "	150 "	—	850 "

Ezen választás utján betöltendő állomásokon kívül az 1886. évi XXI. törvényezikk 80. §-a értelmében kinevezés utján fognak ugyanezen alkalommal a 800 frt fizetés és 300 frt uti átalányból álló javadalmazással összekötött főorvosi, az 1000 frt fizetés és 300 frt lakbérből álló javadalmazással összekötött főszámvevői, a 700 frt fizetés és 200 frt lakbérből álló javadalmazással összekötött alszámvevői és a 400 frt fizetés és 200 frt uti átalányból álló javadalmazással összekötött járásorvosi állomások is betöltetni, mely állomásokra, ugyanazon pályázati határidő mellett, szintén pályázat hirdetik.

Debreczen, 1889. évi november hó 11-én.

Gr. Dégenfeld József s. k.

Korona-forrás!

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet
debreczeni főktelep árucarnoka.

Kitünő olasz gesztenyét, theát,
VALÓDI ANGOL RUMOT,
szepességi főzelékeket,

ritka jó minőségű

KÁVEKAT

és minden e szakmába vágó cikketek jó minőségben, jutányos árak mellett ajánl

Tisztelettel

Gazdák és iparosok általános hitelszövetkezet
debr. főktelep árucarnoka
nagy-várad-utcza, megyeház mellett.

Korona-forrás!

Korona-forrás!

Korona-forrás!

114
443.

Az „ISTVÁN” gőzmalom társulat

ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül és az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. é. június 1-én életbe lépett eladási, nyelési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezménynek szertint.

Készpenzfizetés mellett, zsákkal együtt

AB. Asztali dara nagy és aprószemű	16.80
C. Szinte középszerű	15.80
O. Kiválóliszt	15.80
1. Lángliszt	15.40
2. Montliszt	15.40
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű	14.60
4. Fehér kenyérlisz 2-od	14.20
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű	13.80
6. Szinte kenyérlisz 2-od	13.60
7. Közép kenyérlisz 1-ső	12.80
8. Szinte 2-od	12.40
8 1/2. Szinte 1-ső	12.40
9. Láblisz 2-od	9.60
10. Veres liszt	7.20
11. Finom korpa zsákkal	50 " 4.40
12. Durva korpa zsákkal	40 " 3.80

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-óli engedmény a fennemlített egyezmény folytatán szintén beszámított.

Debreczen, 1889. szept. 17.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI

MUNKAK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE

KÖNYV- és KÖNYOMDAJA
Debreczenben, Főpiacz, Sz. Nagy Károly-ház. — Ajánlja magát mindentéle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKAK
gyors és pontos elkészítésére.

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DÍSZMŰVEKET
arany, ezüst és szinnyomatban;
díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számíttatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” cz. hírlapban legolcsóbban számítva közlészek.

KUTASI IMRE
könyv- és könyomda tulajdonos.

DEBRECZENBEN, Főpiacz

Debreczen, 1889. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.